

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1893/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 1991

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Έχοντας υπόψη:

Άρθρο 1

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 τροποποιείται ως εξής:

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

«Άρθρο 1

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις μεταφορών των οποίων η δραστηριότητα αφορά την εκμετάλλευση των παρεχομένων υπηρεσιών στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών.

Εκτιμώντας:

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τις επιχειρήσεις των οποίων η δραστηριότητα περιορίζεται αποκλειστικά στην εκμετάλλευση παρεχομένων αστικών, προαστικών ή περιφερειακών υπηρεσιών.

ότι το συγκεκριμένο δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετούν οι υπηρεσίες μεταφορών μπορεί να δικαιολογήσει την εφαρμογή της έννοιας της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα αυτόν, ενώ συγχρόνως θα διατηρείται η αρχή κατάρτησης των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας·

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

ότι, προκειμένου να τηρείται η αρχή της εμπορικής αυτονομίας των επιχειρήσεων μεταφορών, οι λεπτομέρειες παροχής των υπηρεσιών αυτών θα πρέπει να καθορίζονται στα πλαίσια σύμβασης η οποία θα συνάπτεται ανάμεσα στις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους και την επιχείρηση·

— «αστικές και προαστικές υπηρεσίες» οι υπηρεσίες μεταφορών με τις οποίες εξυπηρετούνται οι ανάγκες αστικού κέντρου ή ευρύτερης αστικής περιοχής, καθώς και οι ανάγκες μεταφορών μεταξύ του εν λόγω κέντρου και ευρύτερης αστικής περιοχής και των προαστίων του,

ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαφυλάξουν τη δυνατότητα διατήρησης ή επιβολής ορισμένων υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας ως προς την παροχή ορισμένων υπηρεσιών ή προς το συμφέρον ορισμένων κοινωνικών κατηγοριών προσώπων·

— «περιφερειακές υπηρεσίες» οι υπηρεσίες μεταφορών που προορίζονται για την εξυπηρέτηση των αναγκών μιας περιοχής.

ότι είναι επομένως αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3572/90⁽⁵⁾, ώστε να προσαρμοστεί το πεδίο εφαρμογής του και να καθοριστούν οι γενικοί κανόνες που θα διέπουν τις συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας,

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καταργούν τις υπηρεσίες που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας, οι οποίες ορίζονται στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού και οι οποίες επιβάλλονται στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών.

4. Προκειμένου να εξασφαλιστεί επαρκής παροχή υπηρεσιών μεταφορών, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τους κοινωνικούς, περιβαλλοντικούς και χωροταξιακούς παράγοντες, ή προκειμένου να διασφαλιστούν συγκεκριμένοι όροι ως προς τα κόμιστρα υπέρ ορισμένων κατηγοριών επιβατών, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να συνάψουν συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας με επιχείρηση μεταφορών. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες των εν λόγω συμβάσεων θεσπίζονται στο τμήμα V.

(1) ΕΕ αριθ. C 34 της 12. 2. 1990, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 19 της 28. 1. 1991, σ. 254.

(3) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 27.

(4) ΕΕ αριθ. L 156 της 28. 6. 1969, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 12.

5. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να διατηρήσουν ή να επιβάλουν τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 για τις αστικές, προαστικές και περιφερειακές υπηρεσίες μεταφορών επιβατών. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες, καθώς και οι μέθοδοι αντιστάθμισης, ορίζονται στα τμήματα II, III και IV.

Όταν μια επιχείρηση μεταφορών εκμεταλλεύεται ταυτόχρονα και υπηρεσίες που υπόκεινται σε υπηρεσίες δημόσιας υπηρεσίας και άλλες δραστηριότητες, οι προαναφερόμενες δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να υπάγονται σε διαφορετικές μονάδες ώστε να πληρούνται τουλάχιστον οι ακόλουθοι όροι:

- α) οι λογαριασμοί που αντιστοιχούν στην καθεμία από αυτές τις δραστηριότητες εκμετάλλευσης να είναι ξεχωριστοί και τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού να κατανέμονται σύμφωνα με τους ισχύοντες λογιστικούς κανόνες·
- β) οι δαπάνες να ισοσκελίζονται από τα έσοδα εκμετάλλευσης και από τις πληρωμές των δημοσίων αρχών, χωρίς να είναι δυνατή η μεταφορά πόρων από ή προς άλλο τομέα δραστηριότητας της επιχείρησης.

6. Εξάλλου, οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους μπορούν να μην εφαρμόζουν τις παραγράφους 3 και 4, στον τομέα των μεταφορών επιβατών, με τα κόμιστρα και τους όρους μεταφοράς που έχουν επιβληθεί προς το συμφέρον μιας ή περισσότερων ειδικών κοινωνικών κατηγοριών προσώπων.»

- 2. Στο άρθρο 10 καταργείται η παράγραφος 2.
- 3. Στο άρθρο 11, καταργείται η παράγραφος 3.
- 4. Το τμήμα V αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΤΜΗΜΑ V

Συμβάσεις Δημόσιας Υπηρεσίας

Άρθρο 14

1. Ως «σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας» νοείται μια σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ των αρμόδιων αρχών ενός κράτους μέλους και μιας επιχείρησης μεταφορών με σκοπό να παρέχονται στο κοινό επαρκείς υπηρεσίες μεταφορών.

Η σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας μπορεί ιδιαίτερα να περιλαμβάνει:

- υπηρεσίες μεταφορών που να ανταποκρίνονται σε καθορισμένα πρότυπα συνέχειας, τακτικής εξυπηρέτησης, μεταφορικής ικανότητας και ποιότητας,
- συμπληρωματικές υπηρεσίες μεταφορών,
- υπηρεσίες μεταφορών με καθορισμένα κόμιστρα και όρους, ιδίως για ορισμένες κατηγορίες επιβατών ή για ορισμένες συνδέσεις,
- προσαρμογή των υπηρεσιών στις πρακτικές ανάγκες.

2. Η σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα σημεία:

- α) τα χαρακτηριστικά των παρεχόμενων υπηρεσιών, ιδίως τα πρότυπα συνέχειας, τακτικής εξυπηρέτησης, μεταφορικής ικανότητας και ποιότητας·
- β) το τίμημα των παροχών που αποτελούν αντικείμενο της σύμβασης, το οποίο είτε προστίθεται στις εισπράξεις από κόμιστρα είτε περιλαμβάνει τις εισπράξεις, καθώς και τις λεπτομέρειες των χρηματοοικονομικών σχέσεων μεταξύ των δύο μερών·
- γ) τους κανόνες που αφορούν τις εν γένει τροποποιήσεις της σύμβασης, ιδίως προκειμένου να αντιμετωπιστούν απρόβλεπτες μεταβολές·
- δ) τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης·
- ε) τις κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησης της σύμβασης.

3. Τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών μεταφορών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας, μπορούν να ανήκουν στην επιχείρηση ή να έχουν τεθεί στη διάθεσή της.

4. Κάθε επιχείρηση η οποία προτίθεται να τερματίσει ή να επιφέρει ουσιαστικές τροποποιήσεις σε υπηρεσία μεταφορών την οποία παρέχει στο κοινό κατά τρόπο συνεχή και τακτικό, ενώ η υπηρεσία αυτή δεν καλύπτεται από τη σύμβαση ή την υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας, ενημερώνει σχετικά, τρεις τουλάχιστον μήνες νωρίτερα, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αρνηθούν την ενημέρωση αυτή.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει τις άλλες εθνικές διαδικασίες που εφαρμόζονται όσον αφορά το δικαίωμα τερματισμού ή τροποποίησης των υπηρεσιών μεταφορών.

5. Οι αρμόδιες αρχές, αφού τους γνωστοποιηθεί η πληροφορία που αναφέρεται στην παράγραφο 4, μπορούν να επιβάλουν τη διατήρηση της υπηρεσίας αυτής για ένα επιπλέον έτος, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία της προειδοποίησης, και κοινοποιούν την απόφαση αυτή στην επιχείρηση τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η ισχύς της προειδοποίησης.

Μπορούν επίσης να αναλάβουν την πρωτοβουλία για τη διαπραγμάτευση της έναρξης ή της τροποποίησης μιας τέτοιας υπηρεσίας μεταφορών.

6. Οι επιβαρύνσεις που απορρέουν, για τις επιχειρήσεις μεταφορών, από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5 αντισταθμίζονται σύμφωνα με τις κοινές μεθόδους που αναφέρονται στα τμήματα II, III και IV.»

- 4. Το άρθρο 19 καταργείται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 20 Ιουνίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. GOEBBELS
